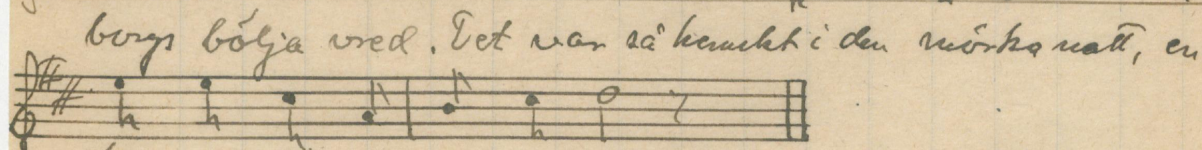
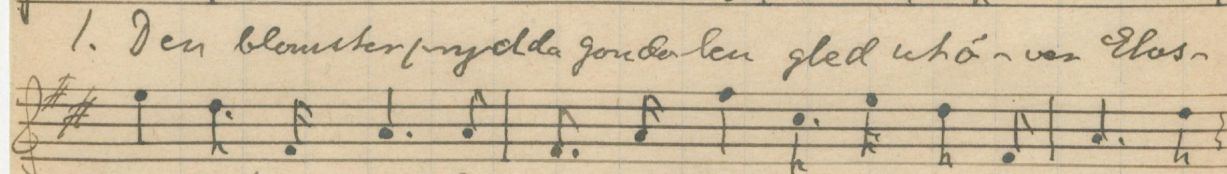

156
56. Den blomsterpyntade gondolen gled.
(Ekenäs; Skäldö)

156

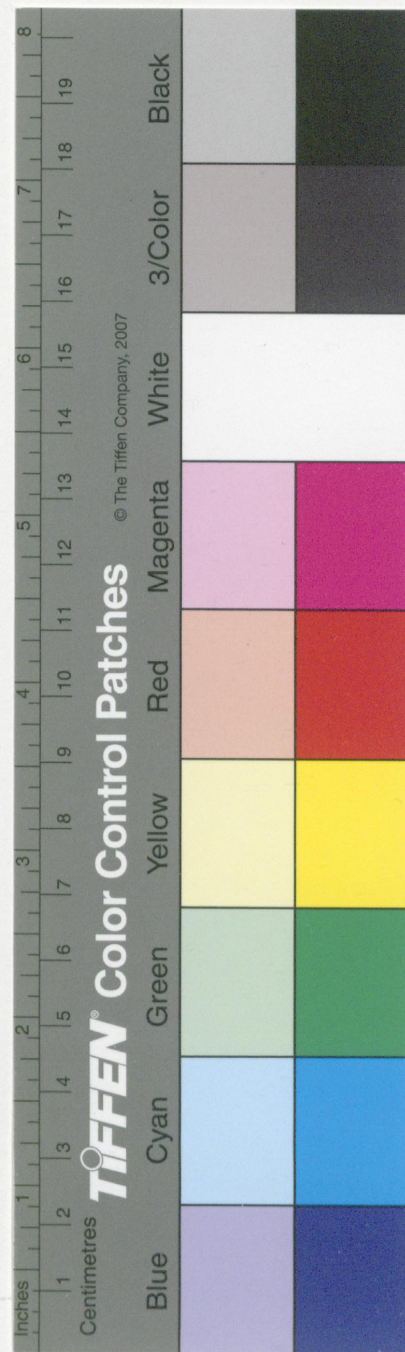
flicka skön vid rodet satt.

2. "Körig mannen" bar hon en lageskens
bemydd med skärnornas mildaglas.
Hon tving om vännen så giv ork bär,
som uppå Elosborg fängslad är.

3. Och Herman hörde den stämman klar,
som genom järmbeslagna fönster far.
"Halla!" han ropade, "min sängsänna,
någ hämmar jag din röst igen."

4. "Jag haver mördat ett barn för dig,
det kunde du väl förlåta mig."
Men härleken den är lika stor
hos fången, som på Elosborg bor.

41. I håret

5. Och stormen väner, och ärkan går,
och böljorna anst Elsa borg slår.
Det blixtar till, och fången såg
sin sängamman i böljan blå.
6. "Är sitta inspärrad i en bur,"
så klager fången, "O, jag ärnad gä.
Men Sigrids öde jag dela må"
min gräv skall bliva böljan blå.
7. Sen skall jag liksom en vålnad gå
ihland de tusen skären grå.
Men Sigrid, vilken ännu leud
jag trycka skall din bogens hand."
8. Och fången sen uppå Elsa borg satte,
Till dess han nynde därifrån en mat
och skötter sig ned i böljan blå
för att sin Sigrid återfå.
9. Och många gång uppå Elsa borg sen
man haver hört den stämman ren.
Och denna röst man kände igen,
ty det var fångens sängamman.
Fångens mycket onttyckt och allmänt i gränsar.
J. H. vill.

